

[Undervisningsministeren]

muligt omfang at være et lokalt tilbud til de unge.

Spm. nr. 607

Til *indenrigsministeren* (26/3 80) af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at standse, at overlæger får ekstrahonorarer for at komme med udtalelser til brug for revaliderings- og pensionsnævnet, når dette sker i deres arbejdstid på hospitalerne og ved at benytte disses faciliteter?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen koster det amterne milliardbeløb i ekstrahonorarer til overlæger ved sygehusene, fordi disse skal udfærdige udtalelser til revaliderings- og pensionsnævnet. Såfremt dette er korrekt og undersøgelserne foregår med hospitalernes faciliteter og med hjælp af hospitalernes personale samt i overlægens arbejdstid, virker det aldeles urimeligt, at samfundet skal betale ekstrahonorarer herfor.

Foreløbig besvarelse (2/4 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, og Amtsrådsforeningen i Danmark er anmodet om udtalelser til brug for besvarelsen for så vidt angår honorarudbetalingen til overlægerne ved henholdsvis de amtskommunale og de statslige sygehuse.

Der er i begrundelsen for spørgsmålet henvist til, at der udbetales milliardbeløb til overlægerne i forbindelse med udtalelser til brug for revaliderings- og pensionsnævnet. Det kan hertil oplyses, at der ikke er tale om milliardbeløb, men millionbeløb, og efter de foreløbigt modtagne oplysninger højst 5 millioner kr.

Når udtalelserne foreligger, vil jeg vende tilbage til spørgsmålet og give en endelig besvarelse.

Spm. nr. 612

Til *forsvarsministeren* (27/3 80) af:

Arne Christiansen (V):

»Hvad er baggrunden for hjemmевærnsledelsens skrivelse af 29. februar, gengivet i

sidste nummer af Hjemmевærnsbladet, om, hvorledes medlemmer af hjemmевærnet bør forholde sig i forsvarsdebatten, og er der tidligere udstedt sådanne »forholdsordrer«?

Besvarelse (2/4 80):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Baggrunden for udsendelsen af skrivelsen af 29. februar 1980 til hjemmевærnets kompagnichefer, flotillechefer, kompagniførere og eskadrillechefer var, at man var blevet bekendt med, at der blandt medlemmer af hjemmевærnet var forberedt gennemført en underskriftsindsamling vedrørende forsvarsdebatten, hvorfor man fandt anledning til at pege på, at når det enkelte medlem af hjemmевærnet udtaler sig om forsvarspolitiske spørgsmål, sker dette på egne og ikke på hele hjemmевærnets vegne.

Samtidig fandt man at burde indskærpe, at statens midler – arbejdskraft, papir, porto m.v. – ikke måtte anvendes til sådanne formål.

Som det også fremgår af hjemmевærnsledelsens skrivelse, har det ikke været hensigten at lægge bånd på medlemmernes deltagelse i den løbende forsvarspolitiske debat, men alene at trække nogle eksisterende rammer for denne op.

Det kan endelig oplyses, at chefen for hjemmевærnet i oktober 1971 på tilsvarende måde erindrede om de rammer, der som følge af hjemmевærnets status som frivillig, upolitisk organisation må være i sådanne forhold.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

(Lovforslag nr. L 86. Fremsat 14/12 79. Første behandling 25/1 80. Betænkning 26/3 80. Anden behandling 28/3 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige love om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 131. Fremsat 14/2 80. Første behandling 11/3 80. Betænkning 28/3 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Glistrup (FP):

Det arbejde, vi har udført i skatteudvalget, har bestemt ikke ført til, at vi kan komme og rapportere til folketinget, at nu er det krystallklart, hvad folketinget skal tage stilling til. Man må blankt erkende, at dette forslags virkninger, også efter at det har passeret folketinget, vil henligge i tåger i en ret uhyggelig grad, således at man meget vel kan risikere, at den, der bliver stillet for skatterådet i Varde, bliver anderledes stillet end den, der bliver stillet for en venligere myndighed på Fyn eller et andet sted. Det er det sørgelige resultat af behandlingen.

På den anden side er der umådelig meget, der peger i retning af, at dette forslag ikke på nogen måde vil komme til samfundsøkonomisk at få nogen særlig stor betydning. Det kan for de enkelte, der bliver ramt af det, og som ud fra de uklare kriterier, der fremtræder i skatteministerens svar, bliver betegnet som spekulanter, privatøkonomisk blive nok så uheldigt. Det er nok en mindre

gruppe, der dér bliver tale om, men det er bestemt ikke noget, hvor vi kan sige, at der set med samfundsøkonomiens øjne kan være noget væsentligt i det.

Man kan have sine meninger for eller imod, om man ved tredje behandling skal stemme for den ligestilling, der vitterlig sker mellem statsobligationer og kreditforeningsobligationer – det er der meget der kan tale for – eller om man må tage det standpunkt, at når man først én gang i de pågældende love ved dokumenternes udfærdigelse har sagt, at end ikke spekulanter skal beskattes, så fanger bordet for folketinget. Den afvejelse har, som det fremgår af betænkningen, for fremskridtspartiets vedkommende ført til, at vi ved tredjebehandlingen, alt taget i betragtning, vil sige nej til den bagatelskærpelse, der her er tale om.

Derimod finder jeg ikke, at man ved afstemningen i dag om ændringsforslaget anstændigvis kan stille sig på den måde, at det kan man såmænd lige så godt stemme ned, for det er uanstændigt på den måde, som man lovgiver på med hensyn til ikrafttrædelsesbestemmelserne i skatteministerens forslag. Det er uanstændigt, at dette folketing, for så vidt angår de obligationer og gældsbeviser, der blev udtrykket og indfriet her for 14 dage siden på et tidspunkt, hvor loven ikke var vedtaget, har formuleret lovforslagets § 2 således, at man meget vel kan tænke sig, at vi får en dissens i højesteret, hvis der bliver ført en sag om, hvorvidt det, hvis der nu vitterlig er tale om spekulation og man altså har fået indfriet sine statsgældsbeviser, før loven er trådt i kraft, betyder, at man desuagtet som følge af formuleringen skal sige, at de pågældende bliver beskattet tilbage til ikrafttrædelsesdagen. Folketinget kan simpelt hen ikke være bekendt at køre med den uklarhed.

Derudover forekommer det, at den meget store hast, man har med her absolut efter fem års slendrian fra folketingets side at ville til at feje op, så det hele skal gælde ikke blot for det indkomstår, 1980, som vi er i gang med, men med tilbagevirkende kraft to måneder før dette forslag overhovedet kommer i Folketingstidende, selv om der er tale om andre statsgældsbeviser end dem, som er blevet indfriet i marts måned 1980, i hvert fald med nogen føje kan gøre nogle bitre og dermed til Z-vælgere. Vi vil da gerne have nogle